

Na osnovu člana 18. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/07, 3/08 i 6/08.), i člana 26. Odluke o javnim priznanjima («Službene novine Općine Maglaj», broj: 4/15) na prijedlog Komisije Općinskog vijeća za dodjelu javnih priznanja Općinsko vijeće Maglaj na sjednici održanoj dana _____2018.godine, d o n o s i

O D L U K U **o dodjeli javnih priznanja Maglaj za 2018.godinu**

Član 1.

Ovom Odlukom a u skladu sa Odlukom o javnim priznanjima Maglaja dodjeljuju se javna priznanja Maglaja za 2018.godinu.

Član 2.

Javna priznanja dodjeljuju se slijedećim:

Grb Maglaja - posthumno	- Džemil Omerović;
Grb Maglaja	- Čabrina kafana
Plaketa Maglaja	- Dr Azra Mrehić primarijus spec. pedijatrije
Maglajska lenta	- Faruk Zupčević , novinar
Zahvalnica Maglaja	- Udruženje Kajak kanu klub „Maglaj“ Maglaj
Počasni građanin Maglaja	- Amir Smajlagić, dipl.ing. el.

Pisana obrazloženja za predložene kandidate za javna priznanja nalaze se u prilogu ove Odluke i njen su sastavni dio.

Član 3.

Javna priznanja iz člana 2. ove Odluke bit će uručena na svečanoj sjednici Općinskog vijeća u povodu Dana Maglaja – «18.septembra», a u skladu sa Odlukom Općinskog vijeća o javnim priznanjima Maglaja.

Član 4.

O dodijeljenim javnim priznanjima vodi se jedinstvena evidencija u Službi Općinskog načelnika i vijeća.

Član 5.

Ova Odluka stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u «Službenim novinama Općine Maglaj».

O b r a z l o ž e n j e

„Grb Maglaja“ je javno priznanje koje se u jednoj kalendarskoj godini može dodijeliti kao 1 (jedna) pojedinačna i 1 (jedna) kolektivna nagrada, ukupno 2 (dva) „Grba“.

„Grb Maglaj“ se dodjeljuje građanima Maglaja i drugim licima koja rade i djeluju na području općine Maglaj, privrednim društvima, ustanovama, udruženjima građana i drugim pravnim subjektima za doprinos u oslobođenju i odbrani Maglaja i izuzetne zasluge i postignute rezultate u teorijskom i praktičnom radu na unapređenju nauke, privrede, obrazovanja, kulture, umjetnosti, sporta, zdravstva, socijalne brige i dječje zaštite, unapređenje i afirmaciju tolerancije, kulture dijaloga, zaštiti i afirmaciji ljudskih prava i sloboda garantovanih međunarodnim konvencijama, Ustavom i zakonima, kao i spašavanje ljudi, imovine, unapređenje demokratije i suživota.

„Grb Maglaja“ istom licu ili instituciji može se dodijeliti samo jedanput.

„Grb Maglaja“ Džemil Omerović - posthumno

Rođen je 29. oktobra 1930. godine u Maglaju, gdje je završio i osnovnu školu 1942.godine. Tek januara 1946. nastavlja školovanje u dobojskoj gimnaziji.

Tadašnjom planskom raspodjelom učenika našao se u trećoj generaciji Učiteljske škole u Derventi 1948.godine i prvo zaposlenje počeo u osnovnoj školi u Maglaju, 1951.

1955.godine završio Višu pedagošku školu u Sarajevu, grupa matematika –fizika i jednu školsku godinu radio u Osnovnoj školi u Jelahu.

1956. po potrebi službe raspoređen je u Maglaj i do 31.marta 1975. radio u obrazovanju, u osnovnoj školi, Srednjoj poljoprivrednoj školi, isturenom odjeljenju dobojske Gimnazije.Osnivač je maglajske Gimnazije.

1960. imenovan je za direktora Ogledne osnovne škole „Petar Dokić“ u Maglaju.Naročit doprinos dao je u kreiranju i realizaciji nastavnih planova i programa u osnovnoj školi i razvijanju društvenog života učenika.Posebno se posvetio razvoju metoda ocjenjivanja učenika, funkcionisanju stručnih organa u školi, ali i raspodjeli ličnog dohotka prema rezultatima rada.Njegov rad je bio zapažen u Republičkom prosvetno-pedagoškom zavodu u čijoj je organizaciji držao seminare direktorima osnovnih i srednjih škola na ove teme.Ovaj period svog života, na profesionalnom planu, smatrao je najuspješnijim.

Od 1.aprila 1975. do 15.augusta 1981. bio je predsjednik Općinske konferencije Socijalističkog saveza, gdje je dao izuzetan doprinos razvoju infrastrukture u mjesnim zajednicama i samom gradu, od prosijecanja i izgradnje lokalnih puteva, elektrifikacije pojedinih zaselaka, izgradnje kanalizacione i vodovodne mreže, izgradnje releja tv signala na Boriku, izgradnje i obnove vjerskih objekata....Poseban trud je u cijelom svom životnom vijeku uložio u izgradnju međuljudskih i međureligijskih odnosa.

Od 15.augusta 1981. je bio direktor građevinske firme „22.decembar“, do kraja 1991, kada je penzionisan.

Bio je izuzetno društveno-politički aktivan gdje god boravio, a naročito u Maglaju, koji nikada nije htio napustiti, iako je u toku radnog vijeka imao više prilika za to.Bio je i ostao Maglajlija.

Kao omladinac i član KPJ, višestruki je učesnik omladinskih radnih akcija, udarnik i komandant omladinskih radnih brigada, od pruge Kučevo-Brodice, Doboj-Banja Luka do autoputa.

Bio je do 1974.poslanik u Prosvjetno-kulturnom vijeću Skupštine SR BiH, predsjednik SIZ u obrazovanju, u nekoliko mandata odbornik u Skupštini općine Maglaj.

Uz niz društvenih priznanja odlikovan je i Ordenom rada sa srebrnim vijencem (1968.) i Ordenom rada sa zlatnim vijencem (1973.).

U periodu agresije na BiH, 1992-95, iako po godinama penzioner, bio je zamjenik komandanta Općinskog štaba Civilne zaštite, a zatim obavljao i dužnost rukovodioca Službe općih poslova RO „22.decembar“ iz koje je prethodno penzionisan.

Bez obzira na društveno i političko uređenje, živio je socijaldemokratiju i prenosio te ideje i duh kako u svim sredinama gdje je radio, tako i među članovima svoje uže i šire porodice, uvažavajući individualne vrijednosti i slobodu.

Posebno je cijenio moralne vrijednosti, poštivanje ljudskog dostojanstva i dosljednost u životnim pogledima. Njegov lični integritet nije mu dozvoljavao da bude komformista i prilagođava se novim vjetrovima koji ljude pretvaraju u karijeriste. Uvijek i gdje god se nalazio, govorio je ono što je mislio, bez obzira da li će se to slušaocu svidjeti ili ne. Neistomišljenike nije smatrao svojim neprijateljima i snagom argumenata bi ih najčešće ubijedio u ispravnost svojih tvrdnji.

Čovjek koji je uvijek htio podučiti i od koga se imalo šta naučiti.

Svojim stavovima, analitičkim razmišljanje, ukazivanjima i prijedlozima rješenja uvijek je nudio rješenje problema ili poboljšanje nečega, bez namjere da potcijeni, uvrijedi ili omalovaži bilo čiji drugačiji stav.

**„Grb Maglaja“
„Čabrina kafana“ Maglaj**

Čabrina kafana je smještena u starom dijelu grada, tj. čaršiji i jedan je od simbola nekih vremena, koja se iz ove perspektive, iako siromašnija, uvijek čine ljepša, sretnija, poštenija i praednija.

Postojanje ove kafane je uglavnom vezano za porodicu Obralić, čije evo već tri generacije, nastoje očuvati bosansku kafanu kao tradicionalnu vrijednost bosanskog čovjeka i jednog tipičnog bosanskog grada.

To je mjesto gdje se uz dobru kafu, čaj ili limunadu razmjenjuju priče o svakodnevnim brigama i radostima, ili se uz partiju šaha, tavle ili domina jednostavno ubija vrijeme. To je često mjesto gdje se vode teške rasprave o domaćim i svjetskim političkim temama, gdje se „ruše“ vlade i načelnici, smjenjuju selektori, analiziraju cijene po pijacama i trgovinama, komentarišu uspjesi i neuspjesi, te gdje se prečičavaju aktuelni tračevi. To je mjesto gdje saznate ko je bolestan i od čega, ko je umro i od čega, te kada i gdje mu je sahrana. Ponekad se čuje i ono duboko – filozofsko „jah“, a ponekad se samo opasno šuti.

Husein Obralić zvani „Čabro“, se 1919. godine počeo baviti kafedžijskim zanatom, a 1938. godine, sa svojih 13 godina, počeo mu je pomagati sin Mehmed, koji je kasnije i preuzeo kafanu. Kafana nije bila smještena uvijek na današnjoj lokaciji, jer je jedno kratko vrijeme bila smještena i u zgradi prve Osnovne škole u čaršiji, pa u lovačkom domu, te u gradskoj čitaonici, ali je najduži period ipak bila na današnjoj lokaciji. Mehmed je bio vlasnik kafane do svog penzionisanja 1988. godine, a u poslu su mu u različitim periodima pomagali supruga Esima, sestra Rašida, brat Mustafa, a kasnije djeca Esad i Muhamed. Kafanu 1988. godine preuzima njegov sin Muhamed, zvani „Mance“. Nažalost, ratna dešavanja odnose Muhamedov život, a objekat je u potpunosti devastiran. Muhamed je poginuo 25.09.1992. godine na linji odbrane grada „Simanov grob“.

Kafana je obnovila rad 2006. godine, a tradiciju je nastavila Mehmedova kćerka tj. Muhamedova sestra Pap Seka koja je i danas vlasnica.

- „Plaketa Maglaja“ dodjeljuje se pojedinačnim poduzetnicima ili privrednim društvima koji žive/egzistiraju i djeluju u Maglaju, za vidljiv doprinos u privrednom napretku općine,
- privrednicima za posebno zalaganje u zapošljavanju mladih i obrazovanih kadrova,
- pojedincima u Bosni i Hercegovini koji su znatno doprinijeli privrednom razvoju i afirmaciji Maglaja.

**„Plaketa Maglaja“
Dr Azra Mrehić primarijus spec. pedijatrije**

Dr.prim.spec.pedijatrije Azra Mrehić, rođena je 07.12.1950. godine u Zenici. Osnovu i srednju školu završila je u Sarajevu. Na Medicinskom fakultetu diplomirala je 1976. godine, a nešto kasnije stiče zvane specijaliste. Radni odnos je zasnovala u Domu zdravlja Maglaj 0607.1976.godine. Duže od 40

godina radi u maglaskom Domu zdravlja, a samo ratni period radi u predškolskom dispanzeru u Zenici. Udata je i majka dvije kćerke, jedna je učenik generacije i doktor genetike, a druga arhitektica. Azra Mrehić je potpuno posvećena humanom pozivu ljekara, pedijatra, vrsnog dijagnostičara, koja je sasvim sigurno spasila veliki broj beba i djece, sačuvala živote i sreću i radost roditelja i zajednice. Iako je kao stručnjak u deficitarnom zanimanju imala nebrojeno puno poziva da promijeni životnu i radnu sredinu, ostaje je vjerna Maglaju, gdje i sada nesebično svojim znanjem pomaže djeci, roditeljima i građanima.

Za svoj iskazani rad, stručnost i humanost dobila je počasnu titulu primarijusa 2010. godine.

„Maglajska lenta“ dodjeljuje se pojedincima koji su kroz svoj životni vijek svojim radom i djelovanjem ostavili vidljiv i prepoznatljiv trag i postali prepoznatljivi građani lokalne zajednice.

«Maglajska lenta»

Faruk Zupčević

Faruk Zupčević je rođen u Tuzli 22.02.1947. godine. Osnovnu školu završio je u Maglaju, srednju u Doboju a studirao je u Sarajevu. U to vrijeme bio je predsjednik Zavičajnog kluba studenata Maglaj, jednog od najvrijednijih i najaktivnijih u Bosni i Hercegovini. Uz „Studentsko ljeto“ Zavičajni klub studenata organizuje brojne aktivnosti na području cijele općine Maglaj.

Od 1975. godine Zupčević je član prve profesionalne redakcije Radio Maglaja, gdje radi prvo kao novinar a zatim i novinar urednik, ispisujući ljetopis događaja, grada Maglaja. Prije agresije na našu zemlju, Faruk Zupčević je bio dopisnik Radio Sarajeva, zatim beogradskih „Večernjih novosti“, i zagrebačke „Arene“.

Tokom ratnih godina glasom i perom je širio istinu o herojskoj odbrani Maglaja. Ispisivao je hroniku ljudskih sudbina. Pišući za „Ljiljan“, „Front slobode“ i sarajevske „Večernje novine“ koje su imale i inozemska izdanja objavljivao je brojne priče o ljudima velikog srca koji su branili i odbranili svoju zemlju i svoju kuću. Farukovi junaci našli su se i u knjigama „Ratne priče“ i „Ratne i poratne priče“.

Nakon završetka ratnih dejstava, obaveze medija bile su velike. Uz radio i televiziju pokrenute su „Maglajske novine“. U novim medijima kao što je televizija Zupčević koristi da ispriča priče o istoj Maglaja. Emisija „Zanati i obrti“ plijenila je pažnju gledalaca, baš kao i 250 snimljenih emisija „Galerija likova“ u kojima je predstavljao naše poznate sugrađane.

Od 1976. godine Faruk Zupčević je član Saveza novinara Jugoslavije, kasnije BiH. Aktuelni je predsjednik Društva novinara BiH.

Posljednjih deset godina Faruk Zupčević, uspješan je direktor RTV Maglaj.

„Zahvalnica“ se dodjeljuje u vidu diplome uz novčani iznos čiju visinu utvrđuje Općinsko vijeće, a koja ne može biti niža od 1.000,00 KM (jednu hiljadu konvertibilnih maraka).

Kriteriji:

objavljen ili općepoznat konkretan uspjeh ili poduhvat,

volonterizam u oblasti u kojoj neprofitna organizacija, ustanova ili udruženje djeluje,

učeešće i ostvaren uspjeh organizacije, ustanove ili udruženja izvan domena djelovanja istog.

«Zahvalnica Maglaja».

Udruženje Kajak kanu klub „Maglaj“ Maglaj

Udruženje kajak kanu klub „Maglaj“ Maglaj, je počeo sa radom 2008. Godine. Kroz Klub je u proteklom periodu prošlo više od stotinu polaznika kajakaške škole. Trenutno Klub okuplja oko dvadeset članova svih uzrasta raspoređenih u pet kategorija a najviše djece od 8 do 17 godina. U proteklih deset godina su postigli i zapažene rezultate kako u Bosni i Hercegovini, tako i u inostranstvu. Opsvajači su brojnih medalja, i imaju višestruke prvake BiH, predstavljajući Klub i na taj način promovisući ime grada Maglaja donijeli su više od 150 medalja. Dva puta su bili viceprvaci na državnom prvenstvu Bosne i Hercegovine. Iz ovog Kluba u proteklih deset godina su tri puta birani sportisti grada Maglaja.

Počasnim građaninom Maglaja može se proglasiti lice posebno zaslužno za afirmaciju vrijednosti demokratskog društva, historijskih događaja i tradicija Bosne i Hercegovine, položaja i ugleda Maglaja i njegovih odnosa sa drugim gradovima i općinama u zemlji i inostranstvu te razvoj

Maglaja ili pojedinih djelatnosti, državnik ili službenik druge države, član međunarodne organizacije odnosno organizacije druge države posebno zaslužan za Maglaj i Bosnu i Hercegovinu u jačanju njihovog ugleda na opće prihvaćenim načelima savremenog svijeta.

*„Počasni građanin Maglaja“
Amir Smajlagić*

Amir Smajlagić je rođen u Maglaju, 21.05.1944.godine.

Danas, kao pensioner živi u Grazu, Austrija.

Osnovnu školu i Gimnaziju (prva generacija) završio je u Maglaju, a Elektrotehnički fakultet u Beogradu, 1967. godine, gdje je stekao zvanje dipl. ing.el.

1979 – 1981.godine magistrirao je na Postdiplomskom studiju za ekonomiku i tehniku automatizacije u Zagrebu.

Svoje radno iskustvo počeo je sticati kao pripravnik u Tvornici celuloze i papira “Natron” Maglaj, 1967.godine i obavljao je odgovorne dužnosti rukovodioca različitih organizacionih jedinica. Već 1969. godine je imenovan za rukovodioca radionice za mjerenje i regulaciju.

1974. postaje rukovodilac cjelokupnog održavanja u “Natronu” Maglaj.

Od 1976. do 1980. Je bio na dužnosti rukovodioca OOUR Razvoja i investicija u “Natronu”.

U period velike rekonstrukcije tvornice, 1980 – 1982. Rukovodio je investicijom vrijednom 130 mil. \$. Rukovodio je timom za izradu investicionog elaborata i kompletnog inženjeringa.

1982 – 1986. član je Upravnog odbora tvornice “Natron” Maglaj.

1986 – 1987. predsjednik Skupštine Opštine, što je funkcija današnjeg načelnik Maglaja

1987 – 1992. generalni direktor tvornice “Natron” Maglaj, koja je druga u Jugoslaviji postala dioničarsko društvo, 1991.godine.

1992. Odlazak u Austriju.

1993 – 1994. Rad u firmi NAMA Handels GmbH in Klagenfurt, Austrija

1994 – 1995. Rad u firmi PATRIA PAPIER UND ZELLSTOFF, Frantschach AG, Austrija.

Izrada elaborata za pokretanje proizvodnje u Natronu.

1995-2006. Direktor Tvornice vreća u Anhovu, Slovenija koja je vlasništvo Mondi Packaginga (bivši

Frantschach AG).

Ponovna izrada elaborata o pokretanju proizvodnje u Natronu.

2001- 2009. Direktor Tvornice vreća Mondi Packaging Valpovo, u Valpovu, Hrvatska, vlasništvo Mondi

Packaginga iz Austrije (2001 – 2006. direktor obe tvornice vreća u Sloveniji i Hrvatskoj)

Obe tvornice su bile po produktivnosti i profitu od 54 tvornice vreća u cijelom svijetu među

prvima u Mondi Packagingu i dobijale priznanja na nivou Slovenije i Hrvatske.

2009. Odlazak u penziju.

Amir Smajlagić, zvali ga Inženjer, magistar, direktor, načelnik ili Maglajlija, cijeli radni vijek uporedo je izgrađivao i sebe i sredinu u kojoj je radio.

Od đачkih i studentskih dana bio je aktivan sportista koji je donosio ekipna priznanja Maglaju bilo da se igrao stoni tenis, odbojka ili su to bila takmičenja iz streljaštva.

Bio je u grupi koja je pokrenula “Studentsko ljeto” i nekoliko godina predsjednik organizacionog odbora “Studentskog ljeta”.

Tadašnji Radnički univerzitet je angažovao gospodina Smajlagića na pokretanju i puštanju u rad Radio stanice Maglaj.

1991. g. izabran je za predsjednika Udruženja šumarstava i prerade drveta u Privrednoj komori Jugoslavije, a iste godine je proglašen jednim od 10 najusješnijih privrednika Jugoslavije.

Predratne, ratne i poratne aktivnosti

Ekonomska kriza koja je počela od 1990, zamrzavanje plata i izuzetno velika dnevna inflacija opredjelila je generalnog direktora tadašnjeg "Natrona" da sa najužim timom svojih saradnika uradi slijedeće:

1. Da se svim zaposlenim u "Natronu", penzionerima Natrona i penzionerima u obrazovanju nekoliko puta podijele razni prehrambeni i sanitarni artikli uz mogućnost plaćanja na rate,
2. Da se robe "Natrona" prodaju samo za devize ili dobivanjem kontra-robe. Na taj način su stvorene stotine tona rezervi hrane (brašno, šećer, ulje, so, makaroni, čokolada, vino, riža, grah i drugo) i ostalih roba (deterđenti, šporeti, baterije, svjeće, šibice, građevinski material, itd). Jednostavno više nije bilo dovoljno skladišnog prostora u Maglaju.
3. Da se zajedno sa UPI-Maglaj otvori mjenjačnica. Poseban problem je bio kako devize prebaciti u inostranstvo na racune "Natrona" jer Narodna banka Jugoslavije je jednostavno pretvarala devize u dinare, a dnevna inflacija je bila 2%. Ipak se uspjelo devize prebaciti.

Ni jedan grad ili firma u BiH nisu bili pred rat tako opskrbljeni hranom i drugim robama i novčanim sredstvima u inostranstvu kao što je bio Maglaj odnosno „Natron“.

Čak je i Tesanj imao koristi od toga.

Zajedno sa predstavnicima tadašnjeg UPI-a i Autoprevoza organizirao je sastanke sa čelnicima sve tri nacionalne stranke u nastoja ju da se očuva mir u Maglaju i da se formiraju zajednički kontrolni punktovi radi kontrole ulaska i izlaska iz grada. Nazalost to nije uspjelo.

Nije želio učestvovati u nacionalnoj podjeli i mržnji niti dovoditi u opasnost porodicu te je nakon mnogobrojnih prijetnji, početkom juna 1992.g. napustio Maglaj i prošao 36 kontrolnih punktova do Splita.

Kao i većina nas, nije vjerovao da će rat dugo trajati i da će se " ipak silom razdvojiti boje na ćilimu", ali nažalost više nema ćilima. Vjerovao je i da će Evropa i svijet spriječiti krvoproliće. Po dolasku u Austriju, u dogovoru sa Ratnim predsjedništvom i ratnim direktorom "Natrona" zajedno sa svojim zamjenikom, Hrvojem Sovićem, prihvatio se zadatka da se deblokiraju sva devizna sredstva "Natrona" koja su izbijanjem rata zamrznuta. Zahvaljujući tadašnjem ambasadoru BiH u Austriji, firmama sa kojima smo radili i ministru inostranih poslova Austrije, sva sredstva u septembru 1992. godine su deblokirana. Prebacivanje novčanih sredstava je bilo prema odlukama Ratnog predsjedništva ili Ratnog direktora "Natrona", uz istovremeni potpis Amira Smajlagića i Hrvoja Sovića, a svi bankarski izvodi o trošenju novčanih sredstava su predati ovlaštenim predstavnicima "Natrona".

Između ostalog plaćano je i firmi u Žepču za gorivo koje je trošio Maglaj.

U dogovoru sa Ambasadorom i Konzulatom BiH, otvorio je predstavništvo Konzulata u Klagenfurtu, tako da građani BiH nisu morali ići u Beč. U njemu je volontirala Amirova supruga, Lejla. Za bezbjedonosne službe u Koruškoj bio je Herr Konzul.

Organizovao je slanje pomoći za Maglaj u lijekovima, brašnu, drugim namirnicama, rezervnim dijelovima, kao i slanje privatnih paketa iz Slovenije, Austrije, Njemačke i Švedske, koristeći svoje poslovne i privatne veze od ranije. Tako je npr. dobijena pomoć za lijekove od Austrijskog udruženja celuloze i papira i od firmi u Austriji i Sloveniji i privatnih osoba iz Njemačke (Sladjana Sahovic). Ni pomoć ranjenicima koji su dolazili u Austriju nije izostala.

Uspostavio je i saradnju tadašnje proizvodnje u „Natronu“ sa firmom u Sloveniji.

Prilikom posjeta ovlaštenih lica iz Maglaja u Austriji u ovoj kancelariji konzulata pružana je sva neophodna pomoć.

Da bi obezbijedio sredstva za život porodice, radio je kao elektricar, konobar i zajedno sa suprugom, razne fizicke poslove. Zbog angažovanja na pomoći Maglaju i „Natronu“ i u Austriji je porodica Smajlagić, dobijala ponovne prijetnje, kao i on lično.

Predlagao je da se u Austriji formira centar koji bi imao ulogu logističkog centra za angažovanje svih kadrova koji su mogli pomoći „Natronu“, obezbijediti raznovrsnu pomoći u

Spisak svih dostavljenih prijedloga za dodjelu javnih priznanja za 2018.godinu.

Na raspisani javni oglas dostavljeno je 5 (pet) koverata sa prijedlozima kako slijedi:

1. SDP Maglaj, podnio je osam prijedloga za dodjelu javnih priznanja:
 - Kajakaški klub - Nihad Efendić – Zahvalnica Maglaja;
 - Omerović Džemil, Lenta za životno djelo;
 - „Čabrina kafana“ – Grb Maglaja, Plaketa Maglaja;
 - Midhat Smajlagić – Mita – Plaketa Maglaja;
 - Mrehić dr Azra – Plaketa ili Grb Maglaja;
 - Amir Smajlagić – Počasni građanin Maglaja;
 - Vjekoslav Bojat – Počasni građanin Maglaja;
 - Šefkija Botonjić – Počasni građanin Maglaja.

2. OO DF Maglaja
 - Arza Dr Mrehić - Grb Maglaja, Plaketa Maglaja.

3. RTV Maglaja
 - Faruk Zupčević, - Grb Maglaja ili Lenta.

4. Opća gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj
 - Amela Hidić, direktorica škole - „Grb Maglaja“

5. OŠ „Novi Šeher“
 - Admira Kovačević, prof. islamske vjeronauke – Zahvalnica Maglaja ili Plaketa Maglaja

Služba Općinskog načelnika i
Općinskog vijeća

Obradivač:
Nisveta Bašić, viši referent u Službi ON i OV.

Kontrolor:
Svjetlana Zamboni, predsjedavajuća OV.

